

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Asan/20/2021
Identifikačné číslo spisu: 7718200235
Dátum vydania rozhodnutia: 2. februára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:7718200235.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a členov senátu prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD. a JUDr. Zuzany Mališovej v právnej veci žalobcu: S.. K. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, S., proti žalovanému (sťažovateľ): Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Michalovciach, Jána Hollého 46, Michalovce, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č.: ORPZ-MI-PK-4-003/2017 zo dňa 02.11.2017, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/28/2018-85 zo dňa 03.03.2021, takto

r o z h o d o l :

Kasačná sťažnosť sa zamietá.

Účastníkom sa nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) zrušil rozhodnutie žalovaného pod sp. zn.: ORPZ-MI-PK-4-003/2017 zo dňa 02.11.2017, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Disciplinárny rozkaz riaditeľa odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Michalovciach číslo 02/2017 zo dňa 06.09.2017.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, a to v súvislosti so všetkými námietkami žalobcu, ktoré uviedol vo svojom odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa, ktoré korešpondujú so žalobcovými námietkami uvedenými v jeho žalobe. Išlo o námietku nesprávneho postupu správnych orgánov v súvislosti s nedostatočne zisteným skutkovým stavom podľa § 191 ods. 1 písmeno e/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“), námietku zmatečnosti odôvodnenia a zavádzajúceho odôvodnenia rozhodnutí oboch správnych orgánov podľa § 191 ods. 1 písmeno d/ SSP a to tak vo vzťahu k

disciplinárnemu previneniu podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., ktorého sa mal dopustiť tým, že Knihu cenností č. 2/2014 nielen kontroloval, ale aj viedol, čo bolo podľa správneho orgánu prvého stupňa, ako aj žalovaného v rozpore s čl. 10 ods. 4 Nariadenia č. 07/2002, ako aj vo vzťahu k disciplinárnemu previneniu podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., ktorého sa mal dopustiť tým, že nedostatočne vykonával kontrolu stavu pokutových blokov u podriadeného (K.. K. I.), u ktorého nebol vykonaný odvod hotovosti za pokutové bloky v rozsahu minimálne 80% raz za mesiac, tak ako je to uvedené v čl. 10 ods. 2 Nariadenia č. 07/2002. Vydaním rozhodnutia, ktoré je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov tak došlo k porušeniu subjektívneho práva účastníka konania na spravodlivé konanie pred orgánom verejnej správy, ktoré je zakotvené v článku 46 ods. 1 Ústavy SR ako aj v čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

3. Pokiaľ išlo o námietku žalobcu vo vzťahu k postupu oboch správnych orgánov, ktorých odôvodnenia sú zmätočné a zavádzajúce, tu mal správny súd po preskúmaní administratívneho spisu za to, že tak rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, ako aj rozhodnutie žalovaného v rozpore so zákonnými náležitosťami uvedenými v ustanovení § 241 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. neobsahuje úplný výpočet skutočností, ktoré boli podkladom tak pre rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, ako aj pre rozhodnutie žalovaného, ani to, akými úvahami sa spravovali správne orgány pri hodnotení všetkých skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo a prečo práve takto vyhodnotených dôkazy, ktoré správne orgány zobrali za základ svojho rozhodnutia podriadili príslušným konkrétnym ustanoveniam právneho predpisu, na ktorý poukazujú a z tohto dôvodu sú nepreskúmateľné.

4. Krajský súd ďalej uviedol, že z odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, ako aj žalovaného síce vyplýval popis listín doložených do konania, avšak z celkového kontextu odôvodnenia oboch rozhodnutí bolo možné vyvodiť len to, že správne orgány sa pri svojej správnej úvahe riadili len závermi kontrolnej komisie obsiahnutými v Úradnom zázname z operatívnej kontroly zo dňa 16.08.2017 číslo: SKIS-KO-OVKS-KE-88/2017-K a Úradným záznamom písaným J.. S.. E..

5. Správny súd mal za to, že z odôvodnení oboch rozhodnutí vôbec nebolo zrejmé, ako sa správne orgány vysporiadali s argumentáciou žalobcu uvedenou jednak v jeho vyjadrení k začatiu disciplinárneho konania zo dňa 31.08.2017 a jednak s jeho argumentáciou a s návrhmi uvedenými v odvolaní. Na túto skutočnosť poukazovala aj Poradná komisia riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Michalovciach vo svojej Zápisnici zo dňa 24.10.2017, keď uviedla, že: „tvrdenie S.. E. je strohé, rozporuplné, nepostačujúce za okolnosti, keď existuje aj kópia knihy ceniny, kde je J.. S.. E. tiež poverený jej vedením. Bližšie vysvetlenie (v rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa) absentuje a teda argumentácia odvolávajúceho sa môže mať opodstatnenie, že zápisy viedol iba vtedy, ak nebol prítomný J.. S.. S. E., prípadne J.. G.. S objektívnosťou tvrdenia sa kontrola ani prvostupňový orgán pred vydaním disciplinárneho opatrenia nevysporiadali.“

6. Tento nedostatok podľa názoru krajského súdu však nebol odstránený ani v odvolacom konaní. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa žalovaný absolútne žiadnou argumentáciou nevysporiadal so stanoviskom poradnej komisie, ktorá sa vzhľadom na jej zistenia nestotožnila s tým, že ide o disciplinárne previnenie, za ktoré je potrebné uložiť písomné pokarhanie a teda aj týmto procesným pochybením založil nepreskúmateľnosť svojho rozhodnutia a porušil právo žalobcu na spravodlivé konanie zaručené mu Ústavou SR. Tvrdenie žalovaného, že nemusí tento svoj názor odôvodniť, ako to uviedol vo svojom vyjadrení k žalobe z dôvodu, že takáto povinnosť mu zo žiadneho ustanovenia zákona č. 73/1998 Z.z. nevyplýva, nepovažoval krajský súd za správne. Poukázal na ustanovenie § 241 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z., ktoré hovorí o tom, že jednak v odôvodnení rozhodnutia má správny orgán uviesť svoju správnu úvahu, ktorou sa spravoval pri rozhodovaní a jednak má uviesť aj skutočnosti, ktoré boli podkladom pre vydanie rozhodnutia. Táto dikcia zákona však neznamená, že je povinný uviesť len tie skutočnosti, ktoré bral do úvahy, keď vyslovil záver uvedený vo výrokovvej časti svojho rozhodnutia, ale v kontexte so zákonom stanovenou povinnosťou správneho orgánu uviesť správnu úvahu sa má za to, že správny orgán

sa má vysporiadať aj s tými skutočnosťami, ktoré zistil v konaní a ktoré boli v prospech žalobcu a ktoré viedli k záveru, že za zistené porušenia nie je daná jeho zodpovednosť.

7. Správny súd v tejto súvislosti poukázal aj na to, že správny orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z.). Vychádzajúc zo zisteného mal správny súd za to, že v rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa absentovala úvaha správneho orgánu (tak prvostupňového, ako aj žalovaného) o tom, ako sa vysporiadal s tvrdením žalobcu ohľadom vykonávania jeho zápisov do Knihy cenností z dôvodu zastupiteľnosti, vzhľadom na listinné dôkazy zabezpečené do konania, čo správny orgán prvého stupňa vytkla v odvolacom konaní aj poradná komisia a taktiež v rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa absentuje

aj jeho úvaha ohľadom vysporiadania sa s tvrdením žalobcu vo vzťahu k zistenému nedostatku neodvedenia hotovosti policajtom K. I., na základe čoho dospel krajský súd k správny záveru o nepreskúmateľnosti rozhodnutia správneho orgánu pre nedostatok dôvodov. Vychádzajúc z vyššie uvedeného správny súd uzavrel, že takýmto procesným postupom tak správny orgán prvého stupňa, ako aj žalovaného došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces a obe rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, preto bolo namiesto podľa § 191 ods. 1 písmeno g/ SSP v spojení s ustanovením § 191 ods. 3 písmeno a/ SSP zrušiť tak rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa.

8. Krajský súd sa v konaní stotožnil aj s druhou námietkou žalobcu ohľadom nedostatočne zisteného skutkového stavu, ktorá úzko súvisí s námietkou nepreskúmateľnosti rozhodnutí, nakoľko to, či bol skutočný stav zistený úplne a správne, musí vyplývať z odôvodnenia rozhodnutia. V danej veci bolo nesporné, že dňa 07.08.2017 bola vykonaná kontrola na OO PZ Sobrance. Nesporné bolo aj to, že na základe jej výsledkov bolo voči žalobcovi začaté v zmysle ust. § 56 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. disciplinárne konanie. Z administratívneho spisu bolo zrejmé a nesporné, že žalobcovi bola daná možnosť vyjadriť sa ku skutočnostiam zisteným kontrolou. Po oboznámení sa s administratívnym spisom a s oboma rozhodnutiami mal krajský súd za to a stotožnil sa so žalobnou námietkou žalobcu, že tak správny orgán prvého stupňa, ako aj žalovaný v zmysle ust. § 233 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. nedostatočne zistil skutočný stav vo vzťahu oprávnenosti zápisov žalobcu a v nadväznosti na to otázku kontroly zápisov v Knihe cenín za situácie, keď žalobca tvrdil, že tieto zápisy viedol iba vtedy, ak nebol prítomný J. S. E., prípadne J. G. a keď existuje aj kópia knihy cenností, čo správny orgán prvého stupňa vytkla aj poradná komisia riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Michalovciach. Zároveň sa stotožnil aj s námietkou žalobcu ohľadom toho, že bol nedostatočne zistený skutkový stav vo vzťahu k založeniu zodpovednosti žalobcu za nedovedenie hotovosti vzhľadom na samotnú dikciu článku 10 ods. 2 Nariadenia, ktoré hovorí o povinnostiach policajta. Toto nedostatočné zistenie skutkového stavu veci sa premietlo následne aj do nedostatočného odôvodnenia rozhodnutí správnych orgánov.

9. Vychádzajúc z uvedeného správny súd podľa § 191 ods. 1 písm. d/ SSP napadnuté rozhodnutie žalovaného pre jeho nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov zrušil. Súd však nevracal žalovanému a prvostupňovému správny orgánu vec na nové konanie a rozhodnutie a to vzhľadom na ustanovenie § 61 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., podľa ktorého: „Po uplynutí jedného roka od právoplatne uloženého disciplinárneho opatrenia sa disciplinárne opatrenie zahladzuje a policajti sa posudzujú, akoby mu disciplinárne opatrenie nebolo uložené“. V tomto prípade už došlo ex lege k zahladeniu disciplinárneho opatrenia žalovaného, a to uplynutím dňa 03.11.2018 (t.j. 1 rok po právoplatnosti rozhodnutia - rozhodnutie právneho orgánu prvého stupňa nadobudlo právoplatnosť dňa 02.11.2017) a na žalobcu sa hľadí, akoby mu disciplinárne opatrenie nebolo uložené. To však nemení nič na tom, že súd vzhľadom na procesné pochybenie žalovaného, ako aj správny orgánu prvého stupňa tak, ako to uviedol vyššie zrušil obe rozhodnutia správnych orgánov, ktorými bolo porušené subjektívne právo žalobcu na spravodlivé konanie pred orgánom verejnej správy, nakoľko mal za to, že zahladenie disciplinárneho odsúdenia ex lege neznamená zrušenie rozhodnutia o disciplinárnom opatrení pre jeho nezákonnosť.

10. Nakoľko mal žalobca vo veci úspech v plnom rozsahu, správny súd mu priznal v plnom rozsahu právo na náhradu trov konania v zmysle § 167 ods. 1 SSP.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

11. Proti rozsudku krajského súdu podalo Krajské riaditeľstvo PZ v Košiciach (ďalej aj ako „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f/, h/ SSP, ktorou žiadal, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

12. V kasačnej sťažnosti uviedol, že krajský súd sa v napadnutom rozsudku obmedzil iba na stotožnenie sa s námietkami žalobcu. Nevysporiadal sa najmä s argumentáciou, že ak žalobcovi nebolo vystavené zverenie, z ktorého by vyplývala zodpovednosť za príjem, výdaj a vyúčtovanie pokutových blokov a vyúčtovanie finančných prostriedkov za pokutové bloky nebol oprávnený akokoľvek manipulovať s pokutovými blokmi a finančnou hotovosťou, ani vykonávať záznamy v Knihe cenností, a práve z tohto dôvodu na námietky týkajúce sa opodstatnenosti jeho záznamov v Knihe cenností sťažovateľ neprihliadal. Sťažovateľ bol presvedčený, že týmto postupom krajského súdu došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, pričom krajský súd nielenže argumenty sťažovateľa vo vyjadrení k žalobe nekonfrontoval s námietkami žalobcu, ale niektoré dokonca ani neuviedol v rozsudku. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo/25/2011.

13. Ďalej poukázal na skutočnosť, že v disciplinárnom konaní vychádzal primárne zo záverov vykonanej operatívnej kontroly č. SKIS-KO-OVKS-KE-88/2017-K zo dňa 16.08.2017 a neprihliadal na ničím nepodložené námietky žalobcu založené len na jeho vlastných úvahách, resp. výkladoch predpisov, ktoré postrádajú akúkoľvek právnu relevantnosť. Zdôraznil, že žalobca nepodložil opodstatnenosť záznamov žiadnym ustanovením zákona a taktiež nariadenia o priestupkoch, na základe ktorého by bol v určitých prípadoch oprávnený (napr. z dôvodu zastupiteľnosti) vykonávať záznamy v Knihe cenností.

14. Sťažovateľ ďalej namietal odklon od rozhodovacej praxe vo vzťahu k rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo/31/2011 zo dňa 18.04.2012, podľa ktorého poradná komisia nemá rozhodovaciu právomoc, má iba poradný charakter a správny orgán príslušný o veci rozhodnúť, resp. orgán, ktorým bola zriadená, nie je jej rozhodnutím viazaný. Na rozdiel od krajského súdu v napadnutom rozsudku najvyšší súd nevyslovil podmienku, že správny orgán musí tento svoj nesúhlas odôvodniť.

15. Záverom namietal zmätočnosť napadnutého rozsudku, nakoľko nie je jednoznačne zřejmý dôvod zrušenia napadnutých rozhodnutí.

16. Žalobca sa ku podanej kasačnej sťažnosti vyjadril v podaní zo dňa 01.06.2021, v ktorom uviedol, že samotnú nepreskúmateľnosť zapríčinil žalovaný, ktorý porušil povinnosť zisťovať skutočný stav veci a tiež porušil zákonné právo žalobcu na obhajobu. Nevysporiadal sa so všetkými námietkami žalobcu a svoje rozhodnutie neodôvodnil.

17. Vo vzťahu ku Knihe cenností žalobca uviedol, že bol oprávnený ju viesť na základe čl. 10 ods. 4 Nariadenia prezidenta PZ č. 7/2002 o objasňovaní priestupkov a prejednávaní priestupkov v PZ a žiadne ďalšie splnomocnenie alebo zverenie nepotreboval. Preto tvrdenie sťažovateľa, že na námietky žalobcu týkajúce sa opodstatnenosti jeho záznamov v Knihe cenností dôvodiac zastupiteľnosťou neprihliadal, nemá oporu v žiadnom predpise.

18. K námietke sťažovateľa, že krajský súd odignoroval jeho argumenty žalobca uviedol, že ak by krajský súd nedospel k záveru, že napadnuté rozhodnutia sú nezákonné a je ich potrebné zrušiť, tak by sa následne zaoberal aj argumentmi sťažovateľa.

19. Ďalej argumentoval, že aj keď operatívnu kontrolu vykonali pracovníci sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR, nezabúva príslušný orgán, ktorý na základe zistení komisie vedie disciplinárne konanie povinnosti postupovať podľa § 56 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., podľa ktorého pred uložením disciplinárneho opatrenia musí byť vždy objektívne zistený skutočný stav. V tejto veci tak príslušný orgán na prvom aj druhom stupni nepostupoval a vychádzal výhradne zo zistení kontroly, teda jednej strany, čo je v rozpore so zákonom.

20. Podľa názoru žalobcu oprávnený orgán mal v prvom rade zisťovať a určiť osobu zodpovednú za nedostatok zistený kontrolným orgánom. Keď kontrolou bolo zistené, že žalobca vedie Knihu cenností, tak kontrolu príjmu a výdaja pokutových blokov a blokov na pokutu mal vykonávať jeho nadriadený, v danom prípade riaditeľ odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva PZ v Michalovciach. Ten kontrolu nevykonával, čím postupoval v rozpore s predpisom a mal byť označený za osobu zodpovednú za tento nedostatok. Uvedené odôvodnil s poukazom na § 49 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z. a Nariadenie prezidenta PZ č. 7/2002. Tiež uviedol, že na základe podania zaslaného služobnému úradu dostal odpoveď pod číslom SKIS-KO-OVKS-KE-K-49-004/2018 zo dňa 03.05.2018, v ktorej okrem iného bolo uvedené, že „kontrolný orgán osobnú zodpovednosť za zistené nedostatky nezisťuje“. V tejto súvislosti tiež konštatoval, že tak sťažovateľ, ako aj prvostupňový a odvolací orgán mal uviesť úvahy, ktorými sa pri hodnotení dôkazov riadil a aj úvahy, prečo tie ktoré dôkazy nepovažoval za relevantné a potrebné.

21. Záverom uviedol, že sťažovateľ sa dlhodobo dopúšťa šikanovania žalobcu a svojvoľného ukladania trestov bez právneho základu.

III.

Konanie pred kasačným súdom

22. Prejednávaná vec bola dňa 28.06.2021 predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky - ako súdu príslušnému na konanie a rozhodnutie - podľa právnej úpravy účinnej k danému dňu. Na Najvyššom súde Slovenskej republiky bola vec náhodným výberom pridelená na rozhodnutie senátu 1S - sp. zn.: 1Asan/20/2021. S účinnosťou ku dňu 1. augusta 2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) začal svoju právomoc vykonávať Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, pričom k tomuto dňu prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky výkon súdnicstva vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety náhodným výberom pridelená na rozhodnutie kasačnému senátu 4S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou.

23. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktorému predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

24. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 7S/28/2018 zo dňa 03.03.2021, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného pod sp. zn.: ORPZ-MI-PK-4-003/2017 zo dňa 02.11.2017, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Disciplinárny rozkaz riaditeľa odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Michalovciach číslo 02/2017 zo dňa 06.09.2017.

25. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že Disciplinárnym rozkazom Riaditeľa odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva policajného zboru v Michalovciach č. 2 zo dňa

06.09.2017 bolo žalobcovi podľa § 53 ods. 1 písmeno a/ zákona č. 73/1998 Z.z. uložené disciplinárne opatrenie - písomné pokarhanie za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., ktorého sa dopustil tým, že konal v rozpore s Nariadením prezidenta policajného zboru č. 7/2002 o objasňovaní priestupkov a prejednávani priestupkov v Policajnom zbore v platnom znení, lebo knihu cenností evidenčné číslo 2/2014, určenú na príjem a výdaj blokov na pokutu nielen kontroloval, ale aj viedol, čo je v rozpore s čl. 10 ods. 2 uvedeného Nariadenia. Zároveň nedostatočne vykonával kontrolu stavu pokutových blokov u podriadeného policajta (K.. K. I.), u ktorého nebol vykonaný odvod hotovosti za pokutové bloky v rozsahu minimálne 80% raz za mesiac tak, ako je uvedené v čl. 10 ods. 2 uvedeného nariadenia. Týmto svojim konaním porušil základné povinnosti nadriadeného uvedené v § 49 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z. Disciplinárny rozkaz bol žalobcovi vyhlásený dňa 07.09.2017.

26. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. Na prerokovanie odvolania bol v zmysle ust. § 243 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. určený trojčlenný senát poradnej komisie riaditeľa OR PZ MI s poukazom na Rozkaz riaditeľa OR PZ MI č. 47/2012 zo dňa 28.11.2012 doplnený Rozkazom riaditeľa OR PZ MI č. 17/2016.

27. V rámci odvolacieho konania bolo žalovaným posúdené napadnuté rozhodnutie prvostupňového orgánu v celom rozsahu, bol preskúmaný súvisiaci spisový materiál a na základe zistených skutočností sa dospelo k záveru že odvolanie je potrebné zamietnuť a napadnuté rozhodnutie potvrdiť.

IV.

Právne predpisy a právne názory kasačného súdu

28. Podľa § 49 písmeno a) zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia nadriadený je povinný riadiť, organizovať, kontrolovať a hodnotiť výkon štátnej služby podriadených policajtov.

29. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností policajta, pokiaľ nie je trestným činom alebo priestupkom.

30. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. disciplinárnym opatrením je a/ písomné pokarhanie, b/ zníženie služobného platu až o 15% na dobu najviac troch mesiacov, c/ zníženie hodnosti o jeden stupeň na dobu jedného roka, d/ zákaz činnosti, e/ prepadnutie veci.

31. Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. za disciplinárne previnenie možno policajtovi uložiť len jedno z disciplinárnych opatrení uvedených v § 53 ods. 1 písm. a/ až c/.

32. Podľa § 56 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia sa prihliada na povahu protiprávneho konania, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, jeho následky, mieru zavinenia a na doterajší postoj policajta k plneniu služobných povinností.

33. Podľa § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady.

34. Podľa § 241 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto

rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom.

35. Podľa § 241 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

36. Podľa § 61 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. po uplynutí jedného roka od právoplatne uloženého disciplinárneho opatrenia sa disciplinárne opatrenie zahladzuje a policajt sa posudzuje, akoby mu disciplinárne opatrenie nebolo uložené; to neplatí pre prípad služobného hodnotenia. Ak disciplinárne opatrenie zákazu činnosti bolo uložené na dobu dlhšiu ako jeden rok, zahladzuje sa jeho vykonaním.

37. Podľa článku 10 ods. 2 Nariadenia Prezidenta Policajného zboru o objasňovaní priestupkov a prejednávaní priestupkov v Policajnom zbore zo dňa 22. apríla 2002, ktoré bolo uverejnené v Zbierke nariadení Prezidenta Policajného zboru v čiastke č. 7/2002 peniaze za pokuty, v čiastke zodpovedajúcej minimálne 80% uložených pokút, odovzdáva policajt svojmu priamemu nadriadenému alebo ním poverenému policajtovi minimálne raz za mesiac. Peniaze za pokuty podľa prvej vety policajt odovzdá svojmu priamemu nadriadenému alebo ním poverenému policajtovi aj častejšie na základe pokynu priameho nadriadeného alebo ihneď po skončení služby, ak ich súhrn presiahne čiastku 1500 eur, u policajta oddelenia mýtnej polície Policajného zboru a u policajta špeciálneho oddelenia, ak ich súhrn presiahne čiastku 3000 eur.

38. Podľa článku 10 ods. 4 Nariadenia Prezidenta Policajného zboru o objasňovaní priestupkov a prejednávaní priestupkov v Policajnom zbore zo dňa 22. apríla 2002, ktoré bolo uverejnené v Zbierke nariadení Prezidenta Policajného zboru v čiastke č. 7/2002 príjem a výdaj pokutových blokov a blokov na pokutu policajtovi sa eviduje v knihe cenností, ktorú vedie priamy nadriadený alebo ním poverený policajt. Kontrolu príjmu a výdaja pokutových blokov a blokov na pokutu vykonáva riaditeľ, veliteľ alebo vedúci útvaru Policajného zboru minimálne raz mesačne, o čom vykonáva zápis do knihy cenností. Ak knihu cenností vedie riaditeľ, veliteľ alebo vedúci útvaru, kontrolu príjmu a výdaja pokutových blokov a blokov na pokutu vykonáva jeho priamy nadriadený minimálne raz mesačne, o čom vykoná zápis do knihy cenností. Zápis obsahuje deň vykonania kontroly, hodnotu, titul, meno, priezvisko a funkciu toho, kto kontrolu vykonal, ako aj jeho podpis.

39. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Košiciach po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho i súdneho spisu a dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa kasačný súd stotožňuje v celom rozsahu.

40. Kasačný súd považuje za potrebné navyiac uviesť, že na to, aby mohlo byť určité konanie kvalifikované ako protiprávne konanie (v danom prípade disciplinárne previnenie), je nutné naplnenie tak formálnych (zákonných) znakov, ale i materiálneho znaku, ktorý je vyjadrením závažnosti - nebezpečnosti tohto konania. Túto skutočnosť je potrebné následne zohľadniť pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti policajta za disciplinárne previnenie a uložení príslušného disciplinárneho opatrenia, keďže nie každé porušenie povinnosti policajta dosahuje rovnakú intenzitu a s tým spojené ohrozenie záujmov chránených zákonom. Nazeranie na protiprávne konanie - disciplinárne previnenie čisto formálne, je nielenže nesprávne, ale aj odporujúce zákonu.

41. Každé protiprávne konanie, ktoré napĺňa znaky disciplinárneho previnenia, je potrebné skúmať aj z materiálneho hľadiska, pričom v tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na ustanovenie § 56 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/3767009/1/ASPI%253A/73/1998> Z.z.> (materiálny korektív). Predmetné ustanovenie vypočítava hľadiská, na ktoré treba pri posudzovaní závažnosti činu prihliadať. Ide o povahu protiprávneho konania, okolnosti, za ktorých

bolo spáchané, jeho následky, mieru zavinenia a na doterajší postoj policajta k plneniu služobných povinností.

42. Podľa názoru kasačného súdu orgány verejnej správy dostatočne a presvedčivo nezdôvodnili závažnosť porušenia povinnosti žalobcu z hľadiska kritérií uvedených v citovanom ustanovení. § 52 ods. 2 zákona č. 73/1998 <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/3767009/1/ASPI%253A/73/1998 Z.z.%252352.2>> Z.z. Inými slovami orgány verejnej správy žalobcovi neposkytli zrozumiteľnú odpoveď na otázku z akých dôvodov posúdili konanie žalobcu ako disciplinárne previnenie a na základe čoho dospeli k záveru o nutnosti postihnúť žalobcu práve uvedeným disciplinárnym opatrením v zmysle § 53 <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/3767009/1/ASPI%253A/73/1998 Z.z.%252353.1>> ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. Ustanovenie § 56 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/3767009/1/ASPI%253A/73/1998 Z.z.%252356.2>> obsahuje výpočet skutočností, na ktoré je povinný oprávnený orgán s disciplinárnou právomocou pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadať. Nepostačuje, ak oprávnený orgán v disciplinárnom rozkaze len uvedie a popíše skutočnosti, na ktoré prihliadol, ale je nutné, aby ich vyhodnotil vo vzájomnej súvislosti a vyvodil z nich logický záver odôvodňujúci uloženie konkrétneho disciplinárneho opatrenia.

43. Obe preskúmané rozhodnutia tak aj podľa názoru kasačného súdu nezodpovedajú kritériám, ktoré sa vyžadujú v rámci zásadnej požiadavky na spravodlivé konanie poskytujúce dostatočnú mieru ochrany práv jeho účastníkov, vrátane práva na primerané odôvodnenie rozhodnutia, teda zrozumiteľnosť rozhodnutia a dostatok ním vyjadrených dôvodov podporujúcich výrok. Odôvodnenie rozhodnutia musí byť spôsobilé na to, aby účastník konania (žalobca) mal možnosť účinne sa brániť proti jednoznačne a určito vyjadreným právnym záverom konajúcich orgánov, inak rozhodnutie ako celok nie je spôsobilé na prieskum zákonnosti v rámci ústavou garantovaného základného práva na súdnu ochranu

(čl. 46 Ústavy <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/3767009/1/ASPI%253A/460/1992 Zb.%2523%25C8I/.46>> SR).

44. Z obsahu administratívneho spisu mal kasačný súd za preukázané, že zo spisového materiálu je zrejmé, že orgány verejnej správy sa dôkladne nevysporiadali s tým, či zabezpečené podklady vo veci boli dostatočné pre vyvodenie konkrétnej zodpovednosti jednotlivca, tiež s mierou jeho zavinenia a so zastupiteľnosťou v systéme riadenia pri vedení Knihy cenností a jej následným vplyvom na zodpovednosť.

45. Je nesporné, že v podmienkach štátnej služby príslušníkov Policajného zboru možno disciplinárne opatrenie uložiť iba v prípade, ak sa preukáže, že policajt spáchal disciplinárne previnenie, pričom v zmysle § 54 citovaného zákona <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/3767009/1/ASPI%253A/346/2005 Z.z.%252354>> je to možné iba v prípadoch, kedy na nápravu policajta a na obnovenie služobnej disciplíny za menej závažné konanie, ktoré má znaky disciplinárneho previnenia alebo znaky priestupku, nepostačuje uloženie výčitky.

46. Z uvedeného je zrejmé, že nie je účelné trestať policajta za každú cenu, i za malé disciplinárne previnenie. V tejto súvislosti poukazuje kasačný súd aj na skutočnosť, že v druhostupňovom rozhodnutí sa žalovaný nevysporiadal ani so záverom poradnej komisie, ktorá odporučila prvostupňové rozhodnutie zrušiť a udeliť výčitku, keď bolo nepochybné, že ide o policajta, ktorý od nástupu do služobného pomeru 01.10.1991 doposiaľ dosahoval dobré výsledky a neboli voči nemu prijaté žiadne disciplinárne opatrenia iba výčitka. Kasačný súd nevníma ako odklon od ustálenej praxe (sp. zn. 2Sžo/31/2011 zo dňa 18.04.2012) tú skutočnosť, že druhostupňový orgán nebol povinný odôvodniť, prečo si neosvojil záver poradnej komisie o udelení výčitky. Práve strohé konštatovanie žalovaného o tom, že si neosvojil záver poradnej komisie vykazuje znaky nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti.

47. Podľa ust. § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

48. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobcovi, ktorý nemal v konaní o kasačnej sťažnosti úspech, nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal (§ 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 a contrario SSP). Žalovanému orgánu verejnej správy kasačný súd nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, keďže to nemožno spravodlivo požadovať a v súvislosti s kasačným konaním žalovanému orgánu verejnej správy ani trovy nevznikli (§ 467 ods. 1 v spojení s § 168 SSP).

49. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s ust. § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.